

Så går man hen til bageren en morgen og siger: Der står godt nok 20 i kø, men vi går foran. De står jo alligevel samme sted, som de hele tiden har stået. Det er dog en fantastisk form for logik, man anvender her. Jeg håber, at Venstre selv er i stand til at se komikken.

Men det, jeg i øvrigt synes er interessant, er, at det her sker under den overskrift, der hedder: »Frihedens århundrede«. Altså den situation, hvor systemet ikke skulle have lov til at bestemme over folk, hvor mennesket skulle stå over systemet. Men ikke børn. Ikke arbejdsløse. Og ikke børn af arbejdsløse.

Der er ingen sammenhæng, må jeg sige til fru Eva Kjer Hansen.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Til hr. Villy Søvnald skal jeg sige, at når nu vi står i køen oppe ved Brydesen og hr. Søvnald er meget sulten og det er afgørende for hr. Søvnald at få noget mad, så han har energi til at klare debatten nede i salen, så vil jeg sige: Kære hr. Villy Søvnald, værsgo og kom foran, for du har lidt mere travlt, end jeg har, og jeg kan godt se, det er afgørende for, om du kan passe dit arbejde.

På tilsvarende vis vil jeg lukke op for, at kommunerne i konkrete situationer kan sige: Her er en familie, der har et større pasningsbehov end den anden, og derfor skal de have lov til at komme foran.

Det betyder jo ikke, at de andre ikke over en vis periode også får adgang til en pasningsordning, og hvor jeg så i øvrigt håber, at der er en bred vifte af pasningsmuligheder i den pågældende kommune.

Jeg synes også, som fru Margrethe Vestager, at pasning er vigtig, men jeg synes også, det er vigtigt, at man tager nogle andre hensyn og, som jeg har været inde på, f.eks. inddrager det element, om det her er afgørende for at få det job, man længe har ønsket sig. Jeg tror nemlig, det er det, der er afgørende for, at familien kan komme videre.

Det vigtige for mig – og nu bliver det gentagelser, ligesom spørgsmålene er gentagelser – er, at man ikke kan blive ved med at sætte nogen bagest i køen, at man ikke kan udelukke at give et pasningstilbud på et tidspunkt, og at man som noget helt nyt får oplyst den forventede ventetid.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg har fået et par korte bemærkninger. Det er først fru Karen Jespersen og derefter fru Line Barfod.

(Kort bemærkning):

Karen Jespersen (S):

Det eksempel, der bliver brugt nu til at belyse, hvad det er, vi snakker om, illustrerer jo meget godt lige præcis, hvorfor vi indførte anciennitetsprincippet i den sociale lovgivning.

En af grundene var jo, at vi bragte mennesker i en meget usikker situation, fordi man hele tiden skulle lave den afvejning mellem det ene behov over for det andet behov. Det resulterede i, at mange var i en meget usikker situation med hensyn til, hvornår de kunne få passet deres barn, hvad der skulle til af pres på kommunalpolitikere og embedsmænd osv., osv. Det var noget, der var evigt bøvl med i en lang række år til stor gene for borgerne og ikke mindst for dem, der ikke havde et arbejde, så deres børn hele tiden kom bagest i køen.

Kl. 14.15

Bla. Venstre stemte for den lovændring i sin tid. Var det en fejl? Beklager man i dag, at Venstre faktisk stemte for?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Når man hører Venstres ordfører, skulle man tro, at det eneste formål med at have børnehaver og vuggestuer og andre dagtilbud er, at vi skal have opbevaret nogle børn, så deres forældre kan komme ud på arbejdsmarkedet. Men det væsentligste i dagtilbud skulle jo gerne være, at børnene har nogle gode opvækstmuligheder, og at der er gode muligheder for, at børnene kan lege sammen med andre, få gode pædagogiske tilbud og have det godt. Det kan også være med til at bryde den negative sociale arv for dem, der har det svært derhjemme, men det er åbenbart overhovedet ikke væsentligt for Venstre.

For Venstre er det kun et spørgsmål om at opbevare børnene af de forældre, der skal på arbejde. Hvorfor i alverden går man ikke den anden vej og i stedet sørger for, at der er plads nok, at der er gode dagtilbud til alle børn, så alle de børn, hvis forældre ønsker det, har en mulighed for at komme i dagtilbud? Desværre går man den stik modsatte vej i øjeblikket med de stramme økonomiske aftaler, der betyder, at der bliver skåret ned rundt omkring i kommunerne.